

Æstetik er ikke noget, man bare smører på til sidst

Arkitektforeningen har talt med den nyudnævnte præsident for Det Kongelige Akademi for de Skønne Kunster, Akademiraadet, arkitekt MAA Johnny Svendborg om hans ambitioner for kunsten, arkitekturen og Akademiraadet.

Hvad er Akademiraadets vigtigste opgave?

Akademiet virker til kunstens fremme og som statens rådgiver i kunstneriske spørgsmål inden for områderne arkitektur og billedkunst samt de tilgrænsende kunstarter.

Vi sidder i den privilegerede position, at vi er fri for særinteresser og derfor frit kan udtale - og påtale - os til fremme af kunstens vilkår, og vi rådgiver om kunstneriske spørgsmål og problemstillinger i det offentlige rum.

Vil man kunne mærke, at der nu sidder en arkitekt for bordenden?

Det er ikke meningen, at man skal kunne mærke, om der sidder en arkitekt eller en billedkunstner for bordenden. Jeg er præsident for både den fri og den bundne kunst, og derfor er mit fokus ikke at fremme arkitekturens position i forhold til de frie kunster, men at skabe bedre betingelser for begge, og også en bedre sammenhæng mellem fri og bunden kunst.

Selvfølgelig har jeg en særlig ekspertise inden for bygningskunsten, men, som det også var den oprindelige tanke med Det Kongelige Akademi for de Skønne Kunster, er bygningskunsten tæt forbundet med billedkunsten, og det er den tanke, Akademiet og jeg arbejder for.

Hvilke mærkesager vil du fokusere på de næste 2 år?

Mit overordnede fokus er kunstens fremme. Det vil sige, jeg vil insistere på, at også arkitekturen har en kunstnerisk dimension, og den forståelse vil jeg have styrket og fremmet i byggeriet.

Man skal huske, at der er forskel på byggeri og bygningskunst. Vi har en stærk tradition for det sidste i det offentlige byggeri i Danmark, det må vi forvente stadig er tilfældet.

Man kan i disse år synes at der generelt fokuseres for meget på de målbare kriterier, og kunstens vilkår – det, der gør vores arkitektur levende og værdifuldt – er trængt.

Jeg vil hellere pege end påpege og indgå i en konstruktiv dialog, så vi får skubbet til forudsætningerne for udformningen af vores offentlige rum. Hvis ikke det kunstneriske aspekt er til stede i udbudsformer, uddannelse, støtteformer og andre steder, som har en betydning for vores omgivelser, så bliver vi alle fattigere.

Jeg vil påtale, hvis det kunstneriske aspekt ikke er til stede i det enkelte byggeri, landskab eller åbne plads, men allerhelst vil jeg tage den dialog med de involverede partnere, inden et projekt står færdigt.

Kommer I også med forslag uden at være blevet spurgt først?

Vi diskuterer lige nu blandt andet en kunstnerisk løsning på vindmølleproblematikken, og tiltag for smukkere energirenovering, så vores landskab ikke bare plastres til i solceller.

Hvad tror du, der skal til for at styrke den kunstneriske dimension i arkitekturen?

Det starter vel med en erkendelse af at det har en betydning, og herefter skal vi fjerne de praktiske barrierer som giver os alt for meget ureflekteret byggeri.

Det kunstnerisk begavede svar er ikke altid at fylde mere på. Svaret kan også være at skabe rammerne for diversitet. Man må forstå og respektere kontekst og tradition for at kunne forny og berige denne med nutidige, kunstnerisk begavede svar.

Det er de samme mekanismer, der skaber værdi i samfundet i billedkunsten som i arkitekturen. Det er det ikke-målbare, det der ligger ud over økonomi og rationaler og ikke noget, man bare smører på til sidst.

Heldigvis oplever jeg -som lektor på Kunstakademiets Arkitektskole- at rigtig mange af de unge arkitektstuderende har fat i den ende. De ser sammenhængen mellem det, de laver, og omgivelserne, søger det højeste kvalitative niveau og en fastholdelse af den kunstneriske dimension i byggeriet. De arbejder i feltet mellem etik og æstetik, og det er her, bygningskunsten for alvor får en værdi i det offentlige rum.

Mere konkret kan vi i Akademiraadet påpege mangler i udbudsformerne og hjælpe til at udpege de rette folk til de rette funktioner, og man er altid velkommen til at kontakte mig.

Hvilke muligheder ser du i et tættere samarbejde mellem Akademiraadet og Arkitektforeningen?

En stor del af den udfordring, vi står overfor, kan ikke løftes af enkelte personer eller organisationer.

Hvis vi skal ændre forudsætningerne i for eksempel arkitektkonkurrencerne fra et ofte tungt dominerende økonomiske aspekt til et mere helhedsorienteret, kunstnerisk kvalitativt, skal vi stå samlet som branche om det synspunkt.

Jeg tror, vi i samarbejde - også med de andre beslægtede organisationer – kan stå stærkere og bedre rykke ved f.eks. de udbudsformer, der ikke skaber de bedste forudsætninger eller resultater for hverken standen eller samfundet som sådan, end hver for sig.

Jeg kunne godt tænke mig i løbet af den kommende tid at invitere til et møde på Charlottenborg, så vi får konkretiseret, hvordan vi fremadrettet kan styrke bygningskunsten og mere proaktivt kan arbejde i den retning.